

— E-n regulă, Franny. Hai, nu mă-nterupe. Ai spus c-ai să m-ascuți pînă la capăt. Ce a fost mai grav, ți-am zis, cred. Dacă ai de gînd s-o ții tot așa făcînd pe deprimata, tare-aș vrea să-ntorci frumușel la facultate și să-ți faci numărul acolo. Acolo unde nu ești copilașul răsfațat al familiei. Și unde n-o să se grăbească nimeni să-ți aducă ție mandarine să papi. Și unde nu-ți ții afurisiții de pantofi de *step* în dulap.

Un alt lucru care mă deranjează, la fel de neplăcut ca primul. Aproape c-am terminat, așa că mai ascultă-mă o secundă, dacă se poate. Ce nu pot eu *deloc* să sufăr e viața asta aspră, de martiră, pe care-o duci la colegiu - cruciada asta nesuferită pe care ai pornit-o, chipurile, împotriva tuturor. Și nu mă refer la ceea ce, probabil, îți închipui tu, așa că încearcă să nu mă-nterupi o secundă. Înțeleg că tuni și fulgeri mai ales împotriva învățămîntului superior. Stai, nu sări cu gura mare, sînt de acord cu tine. Dar nu-mi place că te iei de toată lumea, fără nici o excepție. În privința asta, sînt nouăzeci și opt la sută de acord cu tine. Dar restul de două procente mă bagă-n sperieți. Cînd eram student, am avut un profesor - unul *singur*, recunosc, dar era de-a dreptul nemaipomenit - care n-avea nimic comun cu ceea ce spui tu. Nu era el un *Epictet*. Dar nici nu era plin de sine, nici nu vroia să ne cîștige cu farmecul lui. Era un mare cărturar și un om modest. În plus, nici în sala de curs, nici în particular nu cred că l-am auzit vreodată spunînd ceva în care să nu mi se pară că găsesc un dram de adevărată înțelepciune - ba uneori chiar mai mult de-atît. Ce-o să se întîmple cu *el* cînd o să te-apuci tu să faci revoluție ? Nici nu vreau să mă gîndesc, hai mai bine să schimbăm afurisitul ăsta de subiect.

Ceilalți profesori pe care i-ai criticat cu atîta vehemență sînt altă mîncare de pește. Profesorul ăsta Tupper. Și ăilalți doi imbecili de care-mi vorbeai aseară - Manlius și cu celă-lalt. *De-ăștia* am avut și eu cu zecile, la fel ca toată lumea, și-s de *acord* cu tine că nu sînt deloc inofensivi. De fapt, sînt al naibii de periculoși. Dumnezeule mare! Tot ce ating ei devine îngrozitor de pedant și lipsit de noimă. Sau - și mai rău - *idolatra*. După părerea mea, ei sînt principalii vinovați pentru puzderia de tîmpiți cu diplomă care ies an de an, în luna iunie, pe porțile facultăților și se răspîndesc în toată țara. Dar ce nu-mi place mie - și ceea ce, de fapt, nu cred că le-ar plăcea *nici* lui Seymour, nici lui Buddy - e felul cum vorbești despre toți oamenii ăștia. Vreau să spun că nu numai că disprețuiești valorile pe care le reprezintă - îi disprețuiești chiar pe ei. Prea faci din asta o chestiune personală. Vorbesc serios. Ți se aprind în ochi niște scînteiuțe ucigăse, zău așa, cînd vorbești despre tipul ăsta, Tupper, de pildă. Toată povestea asta cum că s-ar duce la toaletă să-și zbirlească părul înainte de a intra la curs. Toate astea. Poate că-i adevărat ce spui - se potrivește cu tot ce mi-ai povestit despre el. Nu zic nu. Dar *nu-i treaba ta*, drăguțo, cum își aranjează el părul. Într-un fel, n-ar fi nimica dacă toată poza asta pe care și-o ia el ți s-ar părea oarecum amuzantă. Sau dacă ți-ar fi un pic milă că-i așa de nesigur de sine, încît simte nevoia să-și dea și el cu puțin glanț ca să ia ochii lumii, bietul de el.

Dar cînd îmi vorbești despre el - și să știi că nu glumesc deloc -, o faci de parcă părul lui ar fi inamicul tău numărul unul. Asta *nu-i cînstît* - și o știi foarte bine. Dacă vrei să te războiești cu Sistemul, atunci treci la atac ca o fată drăguță și inteligentă ce ești - pentru că inamicu-i *acolo*, nu pentru că nu-ți place freza lui sau afurisita lui de cravată.